sid ka ommast peast pulgaga liwa peäle kirjutada — agga se himmo kaddus ja wimaks ütlesid isegi: „mis kasso sest on! teie omma rummalusega ollete eddasi sanud, miks meie ei peaks sama ilma tarkusseta!“

Sel ajal hakkasin kuida wahhest juhtus ommale linnas tööd otsima, hind olli surem kui maal, ja et sest esmalt kül abbi ei olnud egga suurt järrele ei jänud, waid kallima linnas ellamisega tenistus ennamiste ärrakullus, lootsin ommeti, et aega möda ennam saaksin ja kui poisid kotto ärralännud, ni paljo ennam tarwis ei olleks. Pea leidsin poistele kohha. Ollin saddamas tööl, kus laewa kaubaga täideti. Seäl tulli ühhel päwal laewa kapten ja ütles: „kuulge tömehhed, kas teate mulle nõuu anda? 10 päwa pärrast tahhan siit ärrapurjetada Inglis-male, jubba laew hakkab täis sama, agga mul lähheb 2 kajuti-poissi tarwis, kedda minna siit ei tea leida. Kulage teie järrele, ma tahhan teie waewa tassuda ja igga poisile kolm rubla kuus anda, peale selle weel rided ja söki!“ Need sönnad ollid minno süddames, nago tulli takkus. „Eks mul olle kaks poissi! ja mis siis weel tahhan, kui kuus rubla kuga teniwad? wõin nende läbbi rikkaks mehheks sada — waewa-rahha saan ommalegi. Mis muud, se on poiste önneks arwatud!“ Nenda mötlesin, ja kui wahhest kartus tahtis peäle tulla, et Inglis-ma wäga kaugel on ja merre-asji wäga kardetaw, siis ommeti pakkutud palk wõitis kartusse ärra. Pealegi räkis wanna laewa-madrus mulle, et Inglis-ma õige önne-ma, kuhho keige mailma rikkus

kotto tulleb ja mitto otsekui unnes suurt warra ommale' püawad. Se küpsetas minno nõu. Selsammal öhtul jätsin omma tö seisma, läbbi öid läksin kojo ja teisel hommikul kulutasin naesele ja poistele önne luggo. Agga mis ma immeks pannin: naene ei tahtnud kuulda, kartis, et poisid laewaga tükkis wõiksid hukka minna, ja hakkas nutma, nendasammuti poisid ka, nutsid ja pallusid wasto. Ma melitasin ja selletasin neile keik ärra, agga asjata. Kui maggama heitsime, ütlesin weel naesele, et wõib jo kord katsuda ja kui suremat kasso ei olle, poisid laewa-tenistusest lahti wõtta; agga nüüd olleks meles piddada, et sawad hea palga ja teadmatta, kas Inglis-ma neilegi önne-maaks. „Jah, ma agga kardan, et pärrast poisid siiakse Inglis-maal ärra; — olen kuuluud, et teises mailma otsas peab neid ellama, kes innimessi sõwad — kes agga teab, kuida Inglismaal luggo on!“ wastas naene, agga minna ütlesin et ma kül polle sedda kuulnud, agga sest wõiksin arwata, et se kartus tühhi on, et kapten ja mitto madrust seal käinud ja praego weel ellawad. Selle peäle naene jäi wait. Teisel hommikul olli hopis julgem ja röömsam, esimessed sönnad ollid: „Wõiks sedda luggo ikka katsuda! näggin ka unnes: Mart ja Hants möllemad tullid kojo, uhked kübbarad peas, höbbe-rahha peus ja terretasid mind wõra keele! Ja se olli Inglis-keele! — Minno pärrast, panne neid laewa peale; kahjo olleks muidogi, kui tahhaksime nende önne ees seista!“ — Nüüd meie poistest ennam ei hoolinud, et naad ei taht-